

تعیین حداکثر بازیابی قابل دستیابی در سلول های پرعیار کنی اولیه مجتمع

مس سرچشمه

غلام رضا لنگری زاده^{۱*}، محمد جواد حبیبیان^۱ و صمد بنیسی^۲

۱. کارشناسان واحد متالورژی امور تغلیظ مجتمع مس سرچشمه

gh_langari@nicico.com

۲. دانشیار بخش مهندسی معدن دانشگاه شهید باهنر کرمان

Banisi@mail.uk.ac.ir

چکیده

بر اساس طراحی اولیه کارخانه تغلیظ مجتمع مس سرچشمه، بازیابی سلول های پرعیار کنی اولیه برای خوراکی با عیار ۱/۱۷ درصد مس و تولید کنسانتره ای با عیار ۷/۶۰ درصد مس ۹۶ درصد می باشد. در حال حاضر با توجه به کاهش عیار مس خوراک ورودی به ۰/۹ درصد مس متوسط بازیابی در این سلول ها ۸۵/۶ درصد است. جهت بررسی حداکثر بازیابی قابل دستیابی برای شرایط حاضر در سلول های پرعیار کنی اولیه، روشهای تعیین قابلیت شناور شوندگی از جمله آنالیز رهایی، آنالیز درختی و... مورد بررسی قرار گرفت. هدف اصلی این روشها مشخص کردن رابطه ایده آل بازیابی و عیار کنسانتره است و شرایط عملیاتی شناور سازی با توجه به نحوه آزمایش در نتایج بدست آمده تاثیر گذار نیست. روش آنالیز درختی نسبت به بقیه روشها برای تعیین حداکثر بازیابی در سلول های پرعیار کنی اولیه مناسب تشخیص داده شد. نتایج حاصل از آنالیز درختی نشان داد که در شرایط موجود دستیابی به بازیابی ۹۱ درصد برای تولید کنسانتره ای با عیار ۹-۷ درصد در سلول های پرعیار کنی اولیه امکان پذیر است.

واژه های کلیدی: فلوتاسیون، سنگ معدن مس، بازیابی، قابلیت شناور شوندگی، آنالیز

رهايي، آناليز درختي

*رفسنجان، مجتمع مس سرچشمه، امور تغلیظ، واحد متالورژی